

A Odchod z Egypta:

❖ “Jděte, služte Hospodinu” (2. Mojžíšova 12,31-36)

- Celý Egypt byl zpustošený, "neboť nebylo domu, kde by nebylo jediného mrtvého" (2. Mojžíšova 12,30). Faraónovo svolení, aby Izrael odešel, přišlo příliš pozdě.
- Slovy "vyproste požehnání i pro mne" (2. Mojžíšova 12,32) faraón vyjádřil smýšlení celého svého lidu: "Ať se nám nic jiného nestane, prosím!"
- Nebyl to výraz upřímné lítosti nad svým proviněním, ale přání, aby devastace skončila.
- Když Izrael požadoval platbu za roky služby, Egyptané "jim vyhověli" (2. Mojžíšova 12,36). Tímto způsobem se Bůh postaral o to, aby jeho prvorozený vyšel z Egypta bezpečně; a s plnými rukama.

❖ Odevzdání prvorozených Hospodinu (2. Mojžíšova 13,1-16)

- Prvorození byli posvěceni smrtí. Každý prvorozený musel zemřít. Bylo však učiněno opatření, aby se prvorozený nahradil, aby na jeho místě zemřela jiná bytost.
- Věnujte pozornost vztahu:
 - (1) Izrael je Boží prvorozený (2. Mojžíšova 4,22)
 - (2) Církev je dnes duchovním Izraelem (list Galatským 6,16)
 - (3) Proto musíme všichni zemřít, abychom byli zasvěceni Bohu
 - (4) Existuje však Bytost, která zemřela místo nás
- Ježíš, "Beránek Boží" (Jan 1,29), zemřel, aby každý, kdo položí Jeho krev ke dveřím svého srdce, nezahynul, ale měl VĚČNÝ ŽIVOT.
- Bůh již vykonal svůj díl. Je naší zodpovědností nechat se pokrýt jeho vykupitelskou krví.

B Přechod přes Rudé moře:

❖ Uvěznění na poušti (2. Mojžíšova 13,17-14,12)

- S faraónovým svolením vytáhl Izrael "v bojové formaci" (2. Mojžíšova 13,18). Bůh však nechtěl, aby čelili válce, a tak je vedl oklikou (2. Mojžíšova 13,17).
- Mezitím faraón činil pokání a šel za Izraelem (2. Mojžíšova 14,5). Izrael byl nyní uvězněn na poušti a neměl možnost úniku (2. Mojžíšova 14,2.3. 9).
- Jako skutek víry vzali Josefův sarkofág s sebou (2. Mojžíšova 13:19). Kromě toho je Bůh vedl zázračnými způsoby (2. Mojžíšova 13,21).
- Při pohledu na faraónovo vojsko však se jejich víra zcela vytratila (2. Mojžíšova 14,10-12). Jak rychle zapomněli na zázraky, které prožili! Může se to stát i nám?

❖ Kupředu s vírou (2. Mojžíšova 14,13-31)

- I přes nedostatečnou víru lidu je Mojžíš povzbuzoval, aby důvěřovali Bohu (2. Mojžíšova 14,13,14):
 - (1) "Nebojte se": Prvním krokem k vítězství je důvěra v Boha
 - (2) "Vydrýted": Musíme trpělivě zůstat na svém místě a nereptat
 - (3) "Uvidíte, jak vás dnes Hospodin zachrání": Pokud se necháme vést Bohem, vítězství je zajištěno
 - (4) "Hospodin bude bojovat za vás": Bůh za nás bojuje proti Satanovi a hříchu. Největší důkaz toho je Kalvárie

- Bůh dal lidem pouze jeden příkaz: "Jděte dál" (2. Mojžíšova 14,15). Od této chvíle se začaly dít neočekávané věci (2. Mojžíšova 14,19-31):
 - (1) Boží anděl a oblakový sloup byli postaveni mezi tábor Izraele a tábor Egypta
 - (2) V noci byl sloup temnotou pro Egyptany, a světlem pro syny Izraele
 - (3) Mojžíš pozvedl svou hůl a moře se otevřelo, takže Izrael mohl projít po suché zemi
 - (4) Izrael vstoupil do moře, jehož vody měly jako hradby napravo i nalevo
 - (5) Egypťané také vstoupili do moře
 - (6) Za úsvitu Bůh s Egypťany skoncoval
 - (7) Když se pokusili ustoupit, moře se vrátilo do svého toku a zničilo celé vojsko
 - (8) Z mořského břehu spatřil Izrael vítězství a uvěřili v Boha i v Mojžíše

C Oslava:

❖ Mojžíšova píseň (2. Mojžíšova 15,1-21)

- Když Mojžíš vidí, co se stalo, vede Izrael v písni chvály, zatímco Marie odpovídá sborem spolu s ženami (2. Mojžíšova 15,1.20.21).
- V této písni není žádná zmínka o tom, co Izrael udělal. Nejenže chválí Boha za zničení nepřítele (Ex 15:6), ale je obdivován za své skutky (2. Mojžíšova 15,11). Doplnuje se reakce národů, kteří slyší, co se stalo (2. Mojžíšova 15,14).
- Kromě toho oznamuje, co Bůh ještě má udělat: "Přivedeš a zasadíš je na hoře svého dědictví" (2. Mojžíšova 15,17).
- Až budou Boží soudy zjeveny a zlo a útlak budou vymýceny, vykoupení z národů Ho budou chválit za tyto spravedlivé soudy a zpívat píseň Mojžíšovu a Beránkovu (Zjevení 15,3).